

ROČNÍK 3

ČÍSLO 1

APRÍL 2026

EVANJELICKÉ SLOVO

Občasník Cirkevného zboru ECAV Poltár

VEĽKÁ NOC

V DNEŠNOM SVETE

Vzkriesenie v 21. storočí

Má Veľká noc ešte silu?

Prázdny hrob v plnom svete

Príbeh, ktorý nepatrí do múzea

Spievaj Bohu života, On je Tvoja láska,
radosť, istota, veleb Svätého Pána.

V Ňom máme pokoj, v Ňom milosť je nám daná,
v Ňom svetlo lásky svieti nám, On je náš drahý Pán.

Danka Zubčáková

EDITORIÁL

Sestry a bratia, milí priatelia,

Veľká noc je časom, keď si pripomíname zázrak vzkriesenia, nádeje a nového začiatku. Tento rok sme sa rozhodli pozrieť na tieto posolstvá očami dnešného sveta - rýchleho, hlučného a plného neistoty. Ako môže starobylý príbeh zmeniť naše dni dnes? Ako môže prázdny hrob niečo hovoriť aj nám?

Veľká noc nás učí, že svetlo vždy prenikne temnotou, že nádej sa rodí aj vtedy, keď sa zdá, že všetko strácame. A práve toto posolstvo je dnes tak dôležité. V čase, keď sa zdá, že rýchlosť a povrchnosť prevládajú nad hlbokými hodnotami, nám príbeh vzkriesenia pripomína, že stále existuje miesto pre ticho, zamyslenie a prebudenie srdca.

V tomto čísle sme pre vás pripravili inšpiratívne zamyslenia, ktoré spájajú tradičné posolstvo Veľkej noci s dnešnou realitou. Od stôp vedúcich k prázdnemu hrobu, cez svetlo prenikajúce temnotou, až po otázky viery, ktoré kladieme sami sebe v každodennom živote - všetko s cieľom

prebudiť v nás pocit nádeje, dôvery a vnútornej obnovy.

Veľká noc nie je len udalosťou minulosti. Je pozvánkou, aby sme ju žili tu a teraz - v našich každodenných vzťahoch, rozhodnutiach, gestách lásky a odpustenia. Je to čas, keď sa môžeme otvoriť Svetlu, aj keď okolo nás nie je vždy jasno. A práve toto Svetlo - tiché, nezištné, prebúdajúce - je tým, čo nás môže viesť aj v 21. storočí.

Nech vás každý článok povzbudí, aby ste našli pravé Svetlo vo svojom živote, aby ste našli odvahu prebudiť nádej tam, kde sa zdá, že panuje len tma. Nech je toto číslo našou spoločnou cestou k tomu, aby Veľká noc nebola len spomienkou, ale živou realitou, ktorá ovplyvňuje každý náš deň.

Ivan Lukáč

zborový farár,

šéfredaktor

Evanjelického Slova

VZKRIESENIE V 21. STOROČÍ

Žijeme v dobe rýchlosti, informácií a neustálych zmien. Každý deň prináša nové správy, nové výzvy, nové otázky. V takomto svete sa môže zdať, že príbehy staré dvetisíc rokov patria skôr do učebníc dejepisu alebo do múzea. A predsa je tu jeden príbeh, ktorý stále prehovára k ľuďom naprieč generáciami - príbeh Veľkej noci.

Možno si niekedy položíme otázku: „Má Veľká noc ešte silu?“ Má ešte čo povedať človeku, ktorý žije v 21. storočí, v každodennom kolobehu práce, starostí a povinností? Odpoveď sa skrýva práve v jej jadre. Veľká noc totiž nie je len spomienkou na dávnu udalosť. Je posolstvom nádeje, ktoré sa dotýka aj nášho života dnes.

Keď evanjeliá hovoria o prázdnom hrobe, nehovoria len o historickej udalosti. Prázdny hrob je symbolom nádeje, že posledné slovo nemá tma, ale svetlo; nie beznádej, ale nový začiatok. V svete, ktorý je často plný hľuku, neistoty a otázok, môže práve tento obraz pôsobiť prekvapivo silno.

Preto môžeme povedať, že prázdny hrob stojí uprostred plného sveta - sveta plného ľudí, príbehov, radostí aj bolesti. A práve tam zaznieva mocné posolstvo: život má väčšiu silu než smrť, nádej je silnejšia než strach.

Veľkonočný príbeh preto nepatrí do múzea. Nie je to len historická spomienka, ktorú si raz za rok pripomenieme a potom ju odložíme medzi staré tra-

dície. Je to príbeh, ktorý sa môže dotknúť každého - v jeho otázkach, hľadaní i v jeho túžbe po zmysle.

Vzkriesenie totiž neznamená len udalosť jedného rána v Jeruzaleme. Znamená aj to, že Boh môže priniesť nový začiatok tam, kde ho už nečakáme. V našich vzťahoch, v zápasoch, v každodenných príbehoch.

A práve preto má Veľká noc svoju silu aj dnes. Nie ako spomienka na minulosť, ale ako živé posolstvo nádeje pre súčasnosť.

Ivan Lukáč

zborový farár,
šéfredaktor

Evanjelického Slova

VELKONOČNÉ ROZHOVORY S BIBLICKÝMI POSTAVAMI

Rozhovor s Ježišom Kristom

Ježišu, Veľká noc je vrcholom kresťanského roka. Ako by si ju vysvetlil človeku dnešnej doby, ktorý možno stratil vieru?

Ježiš: Veľká noc je príbehom lásky, ktorá ide až na krajné hranice. Nie je to len o utrpení, ale o nádeji, ktorá prichádza po ňom. Aj keď človek stratí vieru, túžba po pravde a láske v ňom zostáva.

Tvoje posolstvo o odpustení je veľmi silné, no pre mnohých ťažké. Prečo je odpustenie také dôležité?

Ježiš: Odpustenie oslobodzuje nielen toho, komu je darované, ale aj toho, kto odpúšťa. Hnev a nenávisť zväzujú srdce. Láska ho otvára.

Čo by si povedal ľuďom, ktorí trpia a nevidia zmysel v skúškach?

Ježiš: Každé utrpenie má potenciál stať sa cestou k hlbšiemu pochopeniu života. Nie vždy hneď vidíme jeho zmysel, ale dôvera prináša svetlo aj do tmy.

Ako môžu ľudia dnes žiť Tvoje posolstvo v každodennom živote?

Ježiš: V maličkostiach. V dobrom slove, v trpezlivosti, v pomoci druhému. Veľké veci sa rodia z malých.

A čo by si odkázal tým, ktorí neveria v Tvoje zmŕtvychvstanie?

Ježiš: Aj bez pochopenia zázraku môžu pochopiť jeho význam - že život má vždy posledné slovo nad smrťou, nádej nad zúfalstvom.

Rozhovor s Máriou Magdalénou

Mária, patíš medzi najvýraznejšie postavy Veľkej noci. Ako si prežívala udalosti po ukrižovaní?

Mária: Boli to dni hlbokého smútku a ticha. Zdalo sa, že všetko sa skončilo. Nádej, ktorú sme mali, zrazu bola preč.

A potom prišlo ráno - prázdny hrob.

Mária: Áno. Najprv som nerozumela tomu, čo vidím. Prázdny hrob bol pre mňa záhadou. Až keď som Ho stretla, pochopila som, že láska nemôže byť porazená.

Často si vnímaná ako symbol vernosti. Čo pre Teba znamenala vernosť?

Mária: Vernosť znamená zostať aj vtedy, keď je to ťažké. Keď nerozumieme, keď sa bojíme. Je to rozhodnutie milovať napriek všetkému.

Aké posolstvo by si chcela odovzdať dnešným ženám?

Mária: Každý človek má svoju hodnotu a poslanie. Nebojte sa stáť za pravdou, aj keď vás to stojí veľa.

Rozhovor s Petrom

Peter, Tvoja skúsenosť zapretia Pána je veľmi ľudská. Ako si ju vnímal po tom, čo sa stala?

Peter: Bol to moment slabosti. Myslel som si, že som dostatočne silný, no strach ma premohol. Hanbil som sa!

Ako si našiel silu ísť ďalej?

Peter: V pohľade na Pána. Keď sa na mňa pozrel, nevidel som odsúdenie, ale lásku. To ma zmenilo!

Čo by si odkázal ľuďom, ktorí urobili chyby, ktoré ich stále ťažia?

Peter: Nezostávajúte v minulosti. Každý môže začať znova. Dôležité je priznať si chybu a urobiť krok vpred.

Stal si sa lídrom apoštolov. Ako si vnímal túto zodpovednosť?

Peter: S pokorou. Vedel som, že nie som dokonalý. Práve to ma učilo dôverovať Bohu viac než sebe.

Čo znamená viera v dnešnom svete?

Peter: Nie je to len o slovách. Viera sa dokazuje v skutkoch.

Rozhovor s Tomášom

Tomáš, často Ťa nazývajú „neveriaci“. Ako to vnímaš?

Tomáš: Skôr som bol hľadajúci. Potreboval som sa presvedčiť, aby som mohol veriť celým srdcom.

Čo sa zmenilo po stretnutí so vzkrieseným Ježišom?

Tomáš: Pochybnosť sa premenila na istotu. Uvedomil som si, že aj cesta otázok môže viesť k hlbokej a autentickej viere.

Je pochybnosť prekážkou viery alebo jej súčasťou?

Tomáš: Môže byť oboje. Ak nás zastaví, stáva sa prekážkou. Ak nás vedie k hľadaniu, stáva sa cestou k hlbšej viere.

Ako môžeme posilniť svoju vieru v každodennom živote?

Tomáš: Cez skúsenosť - v modlitbe, v konaní dobrého, v stretnutiach s druhými. Viera rastie tam, kde ju žijeme.

Čo by si odkázal pochybujúcim?

Tomáš: Nebojte sa pýtať. Dôležité je nezostať stáť, ale hľadať pravdu ďalej.

Rozhovor s Pontským Pilátom

Pilát, bol si rímskym miestodržiteľom, ktorý rozhodol o Ježišovom odsúdení. Ako si spomínaš na ten deň?

Pilát: Bol to deň plný napätia a tlaku. Stál som medzi pravdou, ktorú som tušil, a davom, ktorý kričal. Nebolo to jednoduché rozhodnutie, ale dnes viem, že som sa nechal ovplyvniť strachom.

V evanjeliách zaznieva Tvoja otázka: „Čo je pravda?“ Našiel si na ňu odpoveď?

Pilát: Vtedy som ju nehľadal úprimne. Bola to skôr obrana než otázka. Dnes by som povedal, že pravda si vyžaduje odvahu - postaviť sa za ňu, aj keď to nie je výhodné.

Cítil si, že Ježiš je nevinný?

Pilát: Áno. Práve to robilo moje rozhodnutie ešte ťažším. Vedel som, že ide o nespravodlivosť, no ustúpil som.

Čo by si odkázal dnešným ľuďom, ktorí sa ocitnú pod tlakom okolia?

Pilát: Neobetujte pravdu pre pokoj alebo výhodu. Následky takého rozhodnutia človeka sprevádzajú celý život.

Je podľa Teba možné poučiť sa z vlastných zlyhaní?

Pilát: Áno. Minulosť sa nedá zmeniť, ale môže nás naučiť konať inak v budúcnosti.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

NESENIE KRÍŽA

Pri rozlúčke so zosnulým jeden povedal: „Každý z nás nesieme ten svoj drevený kríž. Pre každého je ten jeho kríž preťažký, no nesieme ho, pretože je naším údelom. Vo chvíli, v ktorej padáme pod jeho ťarchou, nás láka trošku ten svoj osud zmieriť a z dreva kus po kuse odpíliť.“

A tak si ľudia nesú tie svoje kríže. Nie- kto v pôvodnej dĺž- ke, niekto skrátene a ľahšie. Princíp sa nemení. Všetci si ich nesieme. Keď príde deň, v ktorom máme svoj kríž po-

ložiť celou jeho dĺžkou ako premostenie vedúce do kráľovstva nebeského, tie najťažšie pôvodné kríže svojou dĺžkou postačujú. Tie, z ktorých sme skrátili určitú časť, nepremostia priepasť, za ktorou je večný život. A tak si každý musí uvedomiť potrebu nesenia svojich ťažkých bremien. Nesmieme sa ľutovať ani opúšťať. Boh každému dá odnieť toľko, koľko vie, že je schopný odnieť aj vtedy, keď je to preťažké.

Niektorí si myslia, že úlohu nášho ospravedlnenia a prechodu do večného života automaticky vyriešil Kristus. Ved' hovoríme, že sme boli vykúpení Jeho krvou. Neznamená to ale, že môžeme i naďalej žiť prázdnotu života, ktorú sme zdedili od svojich otcov. Nevykúpili nás ani oni

a ani nik pred nimi zlatom ani striebrom. Nikto z nich, pretože tak kovy ako i peniaze sú pomínelné veci. Vykúpení sme boli vzácnou krvou Kristovou, preto ako Jeho deti musíme

o viere svedčiť. A ako? No hlavou svojho života, aktivitami lásky a milosrdenstva voči blížnemu. Ježiš nás priviedol do duchovného sveta. Narodili sme sa do duchovnej Božej rodiny. No čo, keď sa do Cirkvi rodia nové a nové deti a ich životy nevydávajú zo seba ani maličký duchovný hlások? Čo sa stáva s naším hlasom? Mali by sme duchovne rozozvučať svoj vzťah s Pánom, so svojou rodinou, s kolektívom, s oko-

lím alebo cirkevným zborom. Niektorí kresťania sa rodia do Božej rodiny s akousi duchovnou vadou. Dajú sa krstiť, confirmovať, no žijú bez vydania duchovného hlasu. Je to zlé, pretože Ježiš očakáva chválu, úctu, radosť a volanie. A tiež plač i modlitby. Očakáva prejavy nášho duchovného života znejúce na Jeho slávu. Modlitby za Božie milosrdenstvo sa kamsi vyparili. Tam niekde si skracujeme svoj kríž. Veríme síce v to, že nám postačí, pretože nám bolo dané zaslúbenie, no pílime z neho zakaždým v presvedčení, že to nie je podstatné. Večný život ale podstatný je. Všetko pozemské je nepodstatné a naháňame sa zbytočne za potrebami tela, ktoré sú iba dočasné. Z toho vyplýva, že duchovný život je oveľa dôležitejší ako si myslíme. Prečo teda náš vzťah s Otcom ostáva vlažný? Nehľadáme u Neho oporu, naopak strácame pred Ním bázeň so znakom doby, v ktorej sme sa ocitli. Vo chvíli, v ktorej položíme ten svoj kríž, ktorý má prepojiť časnosť s večnosťou, sa ukáže. Ukáže sa, čo bolo pre nás podstatné počas našich prežitých dní. Tak čo si nakoniec donesieme k tej pomyselnéj priepasti?

Výhovorky alebo kríž v pôvodnej dĺžke? Boží svet nemá logiku nášho myslenia, ale obetovaniu Syna porozumieť môžeme. Ak dávame život za seba, nie je to rovné odovzdaniu života za všetkých. Stalo sa tak na Golgote, pretože to bola vôľa Otca. Komunikujeme s Kristom vlastnou duchovnou pasivitou. Asi sme pokrytecké pokolenie. Keď nás postretne nešťastie, nehanbíme sa v duchovnej prázdnote prosiť. Až po našom ponížení, ktoré páli zvnútra, sa kajáme a obraciame k viere. Áno, sme hriešne pokolenie. A milujúci Otec nám zakaždým dáva šancu, pretože nás má rád. Aj keď svojím spôsobom života popierame vieru. Je mnoho spôsobov, ako pred ňou ujsť. No pred súdom neutečie nik. K večnosti vedie ten náš kríž a pozemský svet ho robí priťažký, no Otec má s každým z nás plány. Dnes i zajtra i vo večnosti. Vzťah k nebesiam je ako veniec. Dáme si ho na vchodové dvere s nápisom „vitajte“ a keď niekto zaklope, pootvoríme. No nikoho nevypustíme dnu. Ani sme to pôvodne nechceli, len sme chceli, aby všetci videli, že sme ústretoví a milujúci navonok. Aj na naše dvere práve dnes klope Kristus. Preto, aby

nám pomohol niešť bremeno života. Nesľúbil nám, že nám ho urobí ľahším, ale sľúbil, že nás nikdy nepustí. Otvorme a vpustime Ho dnu. Zvlášť vo veľkonočný čas, keď sa pred Pánom dverami konzumnosti zatvárame. Do hmotného sveta sa odievame a prežívame pocit mylného šťastia. Oblečme sa do viery. Čakajme kým nezaklope ešte raz a potom otvorme, usadíme Pána, ktorý je pripravený vojsť. Je len na nás, či to myslíme úprimne a či pravdivosť Ježišových rán usadíme s úctou do svojho srdca. Každodenne, tak obyčajne, spontánne a tak ľudsky, naozaj.

Rastislav Boško

člen VMV CZ
a redakčnej rady Evan-
jelického Slova

ZVEDAVÉ DIEŤA

Zvedavé dieťa.

Prihováram sa Ti, Bože,
v studenom kostole,
na ktorý ľudia pozabudli
a anjeli doň vchádzajú len
z povinnosti.

Na tvrdej lavici posediačky,
nie na kolenách,
posielam k Tebe slová,
úplne nesúrodo.

Hala - bala, veď ma poznáš.

V priestore vyplnenom pološerom
sa opovažujem, ako rozmazané,
ale predsa úprimné dieťa Ťa požiadať

Všemohúci, o vysvetlenie vecí
a javov, ktoré mi nedajú spať;

Nezodpovedané otázky účelu bytia,
delenia radosti a smútku,
bolesti a rozkoše,

prečo je láska raz nenaplnená,
inokedy dáva krídla...

Je toho viac.

Som predsa Tvoje zvedavé dieťa.

Ján Čonka

člen CZ ECAV Poltár
obyvateľ ZSS Poltár

Spoznajme sa...

Koho to vlastne máme v
našom cirkevnom zbore?

Lucka, môžeš sa nám predstaviť? Kto si, čomu sa venuješ a čo Ťa v živote najviac charakterizuje?

Volám sa Lucia Lukáčová, mám 37 rokov, pochádzam z Martina, študovala som na VŠ chémiu a psychológiu. Momentálne sa venujem psychológii, nakoľko ma priamy kontakt s ľuďmi naplňa viac ako skúmať obsah skúmaviek, aj keď ani to nebolo nikdy na škodu. Mám rada prírodu, tak dokonalú, ako ju stvoril Pán Boh a denne ma baví toto Jeho stvorenie obdivovať. Mám rada aj zvieratá, vyrastala som pri psoch a koňoch, teraz máme doma „veľkonočného“ zajaca. V živote ma baví robiť veci, ktoré dávajú zmysel - mne, druhým a tým slúžiť Najvyššiemu.

Aký je Tvoj osobný príbeh? Ako si vo svojom živote osobne spoznala Pána Ježiša Krista?

Môj osobný príbeh spoznávania Pána Ježiša je iný ako u väčšiny ľudí, ale práve preto verím, že Pán Boh má to dokonalé načasovanie pre každého. Vyras-

---

SPOZNAJME SA

Predstavujeme Vám
sestru Luciu Lukáčovú,
manželku nášho brata farára

tala som v rodine, kde sa viera praktizovala cez sviatky. Môj starý otec chodil do kostola častejšie a jeho sestra mi často pripomínala, aké je dôležité veriť v Pána Boha. Ja dnes viem, že to nie je len o tom. Je potrebné Pánu Bohu veriť a mať s Ním aj osobný vzťah. Pri mojom krste mi darovala kríž, ktorý mám dodnes odložený. Spomenula som si na to, keď si ju len pár dní dozadu Pán Boh odvolal k Sebe.

Keď som mala 12 rokov, môjmu o 6 rokov mladšiemu bratovi diagnostikovali nádor veľký ako ping-pongová loptička na prednej mozgovej hemisfére. Okamžite si ho po tomto náleze nechali v nemocnici. Na druhý deň brata operovali a ja, keď som kráčala do školy, som sa „modlila“ slovami: „Pane Bože, ak si, urob zázrak. Ak zachrániš brata, tu ma máš, budem Ti slúžiť.“ Čo vám poviem, typické ľudské vyjednávanie, asi tá najmenšia viera, aká len môže byť. A viete

čo? Pán Boh to vymyslel tak dokonale, aby to vtedy dopadlo, ako len najlepšie mohlo. Po niekoľkohodinovej operácii išiel brat po týždni domov. Potom som samozrejme na svoj sľub zabudla.

Boh ma opätovne oslovil (a neviem vám to vysvetliť, kto to zažije, vie, že to je špecifické volanie), keď som mala 18 rokov. Hovoril ku mne cez kázeň vtedajšieho farára martinského zboru a terajšieho biskupa Janka Hroboňa. Myslím, že ani ja, ani on si nepamätáme, o čom to bolo, no dodnes viem, že vtedy hovoril Boh ku mne. Začala som chodiť na biblické hodiny, na mládež (mladšiu, aj staršiu), po krátkom čase sa zo mňa stala jedna z vedúcich práce s deťmi a mládežou v Martine. Keďže som nebola pokrstená, chcela som tak urobiť. Začala som chodiť na krstnú a konfirmačnú prípravu pre dospelých a o rok som bola pokrstená v chráme Božom v Martine v rámci Služieb Božích. Bolo to najlepšie rozhodnutie môjho života a doteraz si pamätám, ako mi druhí hovorili, že úplne žiarim pokojom, radosťou a šťastím.

Pracuješ ako psychologička v zariadení pre seniorov, kde sa často stretávaš s utrpením, starobou a smrťou. Ako sa v Tvojom živote prepája kresťanská viera s týmto povoláním? Oplyvňuje viera spôsob, akým sa pozeráš na ľudské prežívanie a bolesť? A čo Ťa najviac baví na Tvojej práci?

Myslím si, že toto je o pohľade na vec. Tému utrpenia a smrti som sa venovala už na vysokej škole v rámci diplomovej práce a boli to najkrajšie rozhovory s ľuďmi, aké som kedy viedla. Hoci boli plné bolesti, straty a utrpenia. V tom čase som absolvovala aj biblicko - psychologický kurz sprevádzania zomierajúcich a smútiacich. A v časti o hospicovej starostlivosti zaznela táto dôležitá veta: toto nie je o smrti, toto je o živote (pred smrťou). Odvtedy sa tým riadim a snažím sa nachádzať spôsoby, ako sa na ťažké veci dokážeme pozeráť iným pohľadom. Mne osobne pomáha aj vedomie, že smrť nie je bodka, ale čiarka. Sama však vo svojej profesii nemôžem evanjelizovať v zmysle narovinu povedať, ako to je a nie je. Nie všetci seniori sú veriaci a ja chcem byť psychologičkou pre všetkých, hoci mi je smutno, keď nevidím u niektorých tú nádej, ktorú nám, veriacim, dáva prázdny hrob. A od určitého času prácu so seniormi vnímam ako poslanie a moju službu.

Baví ma nechať sa viesť, tým, čo ten konkrétny človek potrebuje, nachádzať radosť v maličkostiach a mnohé okolnosti prijímať detinsky. Niekedy treba aj viesť, to už nerobím tak rada, preto sa snažím o to, aby ten, komu pomáham, pristúpil ku mne a kráčali sme spolu. Keď to nejde, musím spomaliť ja.

Mnohí ľudia dnes prežívajú psychickú únavu, životné zranenia alebo sa cítia

byť vzdialení od Boha. Čo by si im ako kresťanka a psychologička odkázala?

Boh ťa miluje s tvojimi zlyhaniami, pádmi, unavenú či zničeného. Neočakáva, kým budeme dokonalí, naučení či pripravení. K Nemu môžeme prísť hneď a s prázdnyimi rukami a uboleným srdcom - rozumie nám. A to je to oslobodzujúce. Boh miluje prvý, bez podmienok. To sa v tomto svete len tak nevidí.

Život v rodine kňaza prináša určite mnoho krásnych momentov, ale i špecifické výzvy. Chceš sa s nami o ne podeliť? A čo Ti osobne pomáha zachovať si vnútorný pokoj, rovnováhu a blízkosť k Bohu?

Veľmi zaujímavá otázka. (Smiech.) Takto, ja som vo vnútri introvert. Introvert, ktorý sa naučil pracovať s ľuďmi. Čiže spoznávanie nových a nových je pre mňa vždy výzva. Ďalej nemám rada zmeny. Teraz už teda menej. Čiže sťahovanie, nová práca, nový systém... rozmýšľam, či sa Pán Boh nepomýlil, keď ma postavil ku kňazovi. No, ale som tu a predovšetkým ja sa musím učiť. Zistila som, že to, čo mi najviac nevyhovovalo, je často veľkým požehnaním. Som vďačná za každého, koho sme na našej ceste stretli. Aj za to, že smiem vidieť ľudí žiť v rôznych prostrediach.

Nie je to však vždy ideálne. Ako manželka kňaza vidím to, čo druhí nevidia. Zápasy, slzy, pochybnosti, mnohé nezodpovedané otázky. Niekedy je naozaj

ťažké povzbudzovať a hľadať nádej, keď ju sama nenachádzam. A ešte aj to, že ja som niekedy až veľmi racionálna, ako bola Sára. Ale ak mi niečo pomáha, sú to plány a zamyslenia v aplikácii Biblia, pobyt v prírode a počúvanie chvál. Povzbudí ma hlboká kázeň či nejaký duchovný podcast.

Zažila si vo svojom živote obdobie alebo moment, keď si Božiu blízkosť prežila mimoriadne silno či prekvapivo?

Niekoľkokrát, čo si pamätám - bolo to v čase, kedy som chodila do martinského zboru medzi mládež a kedy ma Pán prijal krstom za svoje dieťa. Druhýkrát pri „autonehode“, ktorá sa nestala a to vďaka tomu, že som sa pre niečo musela vrátiť a presne tých pár chvíľ som získala, aby som sa ako mladá šoférka vyhla kamiónu, ktorý sa vyrútil spoza zákruty do protismeru, v ktorom som sa s autom nachádzala. A tretíkrát to bolo pri operácii, o ktorej som tu už v minulosti písala.

Aké povzbudenie alebo odkaz by si odovzdala našim čitateľom?

Postavte sa medzi toho, kto pomoc potrebuje a Toho, kto ju vie poskytnúť. Boh počúva a pomáha veľmi rád.

Za rozhovor ďakuje:

Ivan Lukáč

zborový farár,

šéfredaktor

Evanjelického Slova

RECEPT: ZDRAVÉ TIRAMISU

Suroviny:

400 - 500 g kvalitného bieleho jogurtu 10%
1 dcl uvarenej a vychladenej kávy osladenej medom
1 vanilínový cukor
2ČL chia semienka
kakao

Postup:

Najprv si uvaríme kávu (instantnú, príp. presso). Dobre osladíme a necháme vychladnúť.

Do misy, najlepšie sklenenej a uzatvárateľnej, pridáme jogurt, prilejeme kávu a dobre premiešame. Pridáme vanilínový cukor, chia semiačka a opäť premiešame. Vyskúšame sladkosť. Ak sa nám zdá málo sladké, pridáme cukor (ja som dala hnedý, keď som málo osladila kávu).

Misu uzavrieme a dáme aspoň na hodinu do chladu. Potom znovu premiešame, uhladíme povrch a posypeme kakaom.

Následne vrátime do chladu a necháme odstáť aspoň tri hodiny. Ja to robievam večer a ráno je už „mňamka“ na svete.

Prajem príjemné a zdravé mlsanie.

DOBRÚ
chut
🍴🍴🍴

Dana Henželová
členka redakčnej rady
Evanjelického Slova

SVEDECTVO

Tento rok som sa zúčastnila on-line stretnutí v rámci Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov a rada by som sa s vami podelila o tento krásny zážitok.

Minulý rok som sa tohto stretnutia zúčastnila iba jeden večer. Tento rok som však bola prítomná na šiestich z ôsmich dní. Úprimne povedané, nevedela som presne, čo môžem každý večer očakávať. Musím sa však priznať, že každý deň bol niečím výnimočný.

Každý večer bol pozvaný iný hosť, často z inej kresťanskej Cirkvi. Rozhovory boli prirodzené, otvorené a veľmi podnetné. Medzi hosťami boli duchovní - evanjelici, rímskokatolíci, metodisti a ďalší. K stretnutiam sa zároveň pripájali aj bežní veriaci.

Po úvodných modlitbách sa predstavil hosť, nasledovali otázky a potom sa podelil o svoje skúsenosti, radosť, starosti aj osobné svedectvo viery. Bolo veľmi príjemné zdieľať svoje pocity vo viere aj s ostatnými veriacimi. Zároveň som si uvedomila, že mnohí z nás prežívame veľmi podobné radosť aj starosti.

Na záver každého stretnutia nechýbala spoločná modlitba - či už sa modlil hosť, moderátor, alebo sa mohol pridať aj ktokoľvek z prítomných.

Postupne sa tak vytvorila malá komunita veriacich bez ohľadu na vierovyznanie, čo bolo veľmi povzbudzujúce a príjemné.

Keďže tieto večery boli nahrávané, po vypnutí nahrávania sme v rozhovoroch pokračovali ďalej. Vždy sme mali o čom hovoriť, a preto sa stretnutia neraz skončili o niečo neskôr. Bol to jasný znak toho, že sme sa v našom modlitebnom kruhu cítili veľmi dobre.

Musím sa však priznať, že ma trochu mrzelo, že nás z celého Slovenska nebolo viac. Aj to je však pre nás výzvou - aby sme naďalej pracovali na jednote a intenzívne sa za ňu modlili. Verím, že aj budúci rok bude možnosť pridať sa k týmto stretnutiam a že nás bude ešte viac.

Dana Henželová
členka redakčnej
rady Evanjelického
Slova

SVEDECTVO

Rád by som sa s vami podelil o jednu krásnu skúsenosť, pri ktorej som doslova vnímal, ako sa Pán Boh dotýka detského srdca.

Nedávno na hodine evanjelického a. v. náboženstva som so žiakmi preberal evanjelium o uzdravení malomocného. Vysvetlil som im, že v tej dobe išlo o veľmi vážnu, často smrteľnú chorobu. Deti počúvali prekvapivo pozorne - hoci nie vždy to tak býva.

Keď som potom povedal, že aj my, všetci, máme jednu „smrteľnú chorobu“, ktorou je hriech, a že Jediný, kto nás môže skutočne uzdraviť, je Pán Ježiš Kristus, všimol som si v očiach malého prváčika slzy - a zároveň úsmev. Malý Jakubko od začiatku až do konca hlboko vnímal silu tohto posolstva. Prežíval jeho vážnosť, ale aj radosť a nádej, ktoré prináša.

Chcem sa o túto chvíľu podeliť ako o malé svedectvo - na Božiu slávu a nám na povzbudenie. Pán Boh je Úžasný! Dotýka sa srdc aj tých najmenších. A práve cez ne nám pripomína pravdu, ktorú vyslovil Pán Ježiš: "Veru, hovorím vám: Ak sa neobráтите a nebudete ako deti, nikdy nevojdete do kráľovstva nebeského." (Mt 18, 13)

Toto sú jedny z najkrajších a najsilnejších chvíľ, keď môžem byť svedkom toho, ako moc evanjelia pôsobí v ľudskom srdci.

Budme teda ako deti - vnímaví a otvorení pre Božie slovo. Potom budeme aj my svedkami toho, ako sa dotýka nášho srdca a premieňa náš život.

Ivan Lukáč
zborový farár,
šéfredaktor
Evanjelického Slova

Z TMY DO SVETLA

Veľká noc je pre kresťanov sviatkom prechodu - od smrti k životu, od beznádeje k nádeji. V každodennom živote však často zostávame uväznení vo vlastných „hroboch“ - vo svojich strachoch, zraneniach, zlyhaniach či pochybnostiach. Evanjeliá nám ukazujú, že Božie svetlo dokáže preniknúť aj do najväčšej tmy.

Biblický text z J 20, 1 - 9 je svedectvom prázdneho hrobu, ktorý patrí medzi najdôležitejšie pasáže celého Svätého Písma. Mária Magdaléna prichádza k hrobu ešte za tmy. Je to symbolické - ešte predtým, než sa rozvidnie, prichádza človek so svojou bolesťou, stratou a smútkom. Prichádza s ťažobou v srdci. Pre ňu je všetko skončené. Ježiš, ktorého milovala, je mŕtvy. Nádej sa zdá byť pochovaná spolu s Ním.

No práve tu sa začína nový príbeh - svedectvo. Hrob je prázdny. Kameň je odvalený. To, čo malo byť koncom, sa stáva začiatkom. Prázdny hrob nie je miestom smrti, ale miestom prekvapenia, zrodu viery i nového pohľadu na život.

Mária najprv ničomu nerozumie. Uteká k Šimonovi Petrovi a k *milova-*

nému učeníkovi. Ani oni nevedia, čo si o tom myslieť. Bežia k hrobu. Vidia plachty, ale nerozumejú. Až keď *uvidel a uveril*, začína sa cesta viery. Viera teda nie je len o pohľade očami tela, ale o pohľade srdca.

Z tmy vlastného života

Aj my dnes často žijeme v podobnom stave ako Mária Magdaléna. Prichádzame k „hrobom“ nášho života. Môžu to byť hroby našich sklamaní, keď veci nevyšli tak, ako sme dúfali. Môžu to byť hroby vzťahov, ktoré sa rozpadli. Hroby strachu, neistoty, samoty či choroby. Každý z nás pozná svoje vlastné „hroby“, miesta, kde sa zdá, že nádej zomrela.

Do tejto reality však vstupuje Veľká noc ako Božie slovo nádeje. Boh neostáva mimo našich bolestí. Nevzdialil sa od človeka, ale v Ježišovi Kristovi vstúpil do samotnej hĺbky ľudského utrpenia. A práve tam - v temnote smrti - priniesol svetlo.

Veľkonočné posolstvo nám hovorí, že temnota nie je konečná. Smrť nemá posledné slovo. Božia láska je silnejšia než akákoľvek bolesť. To, čo sa javí ako koniec, môže byť v Bo-

žích rukách začiatkom nového života.

Otázka, ktorá mení život

Mária Magdaléna počuje otázku: *Prečo plačeš?* (v.15) Je to jednoduchá otázka, no nesie v sebe hlboký význam. Boh sa nepýta preto, že by nevedel, ale preto, že chce človeka osloviť. Chce sa dotknúť jeho srdca. Chce ho viesť od smútku k radosti, od beznádeje k viere.

Podobnú otázku môžeme počuť aj my. V našich trápeniach, v tichu našich modlitieb, v chvíľach, keď sa cítime opustení. Boh sa nás pýta: *Prečo plačeš?* Nie preto, aby naše slzy zľahčoval, ale aby nám ukázal, že nie sme sami. Kristus, ktorý vstal z mŕtvych, je prítomný aj v našich tmách.

Vzkriesenie ako nová perspektíva

Vzkriesenie nie je len návratom k životu, aký bol predtým. Je to úplne nový spôsob existencie. Ježiš nevyšiel z hrobu tak, ako doň vstúpil. Jeho život je oslávený, premenený. A práve toto je aj pozvanie pre nás.

Veľká noc nás nevedie k tomu, aby sme ignorovali ťažkosti života. Nehovorí nám, že utrpenie neexistuje. Ale ukazuje nám, že utrpenie nemá posledné slovo. Že nad každou nocou

prichádza ráno. Že každá bolesť môže byť premenená na nový začiatok. Kristus nás pozýva, aby sme sa nepozerali len na to, čo vidíme očami tela, ale aby sme sa učili vidieť očami viery. Aby sme aj v náročných situáciách dokázali rozpoznať znamenia nádeje. Aby sme verili, že Boh koná aj tam, kde to nevidíme.

Život z Veľkej noci

Veľká noc nás pozýva nielen k oslave, ale aj k premene života. Ak veríme, že Kristus vstal z mŕtvych, má sa to prejaviť v našom každodennom živote. Znamená to žiť s nádejou aj uprostred neistoty, odpúšťať aj vtedy, keď je to ťažké, nevzdávať sa v skúškach a dôverovať Bohu, aj keď nerozumíme Jeho cestám.

Veľká noc je sviatkom nádeje a svetla, ktoré víťazí nad tmou. Nech sa v našich životoch otvoria „hroby“, ktoré nás zväzujú, a nech kráčame cestou od tmy k svetlu, od smrti k životu, od beznádeje k nádeji.

Ivan Lukáč

zborový farár,

šéfredaktor

Evanjelického Slova

VEL'KONOČNÁ ANKETA

Ako prežívate Veľkú noc vo svojej viere?

Lubomír Zán: Veľkú noc vo svojej viere prežívam ako najväčší kresťanský sviatok, ktorý nám dáva nádej vo večný život.

Slavka Srnišová: Viera v Pána Ježiša a Jeho obeť na kríži na odpustenie mojich hriechov na mňa najviac dolieha práve na Veľkú noc. Prežívanie Veľkej noci je pre mňa pripomenutie a precítenie tejto veľkej obete, kde Pán Ježiš Kristus nemusel, ale dobrovoľne sa obetoval pre ľudstvo.

Lucia Lukáčová: Veľká noc je pre mňa najväčším svedectvom Božej lásky k nám. Boh obetuje kvôli človeku Svojho Syna. Neexistuje pre mňa väčšia nádej ako počuť: On žije, aj vy budete s Ním žiť.

Členov nášho Vnútromisijného výboru, ktorí sú zároveň aj členmi redakčnej rady nášho zborového časopisu Evanjelické Slovo sme sa opýtali, ako oni prežívajú sviatky Veľkej noci. Prinášame ich odpovede.

Dana Henželová: V prvom rade pristúpením k Večeri Pánovej. Na znak viery a vďačnosti prijať odpustenie, následne sa stíšiť v zhone života a myslieť na to, čo všetko sme získali Jeho najväčšou obeťou, ktorú za nás vydal.

Rastislav Boško: Veľkou nocou je Kristov prázdny hrob. Vidím telo, ktoré ležalo v hrobe a zrazu ho niet. A v tom je nádej, že Ježiš vyhral v súboji so smrťou a ponúkol nám plán prechodu do večnosti, kde sa stretieme s nebeským Otcom a Stvoriteľom, s Bohom, ktorý mal vždy s nami plán.

Čo pre vás osobne znamená zmŕtvychvstanie Pána Ježiša Krista?

Ľubomír Zán: Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista pre mňa znamená v podstate víťazstvo nad smrťou a hriechom.

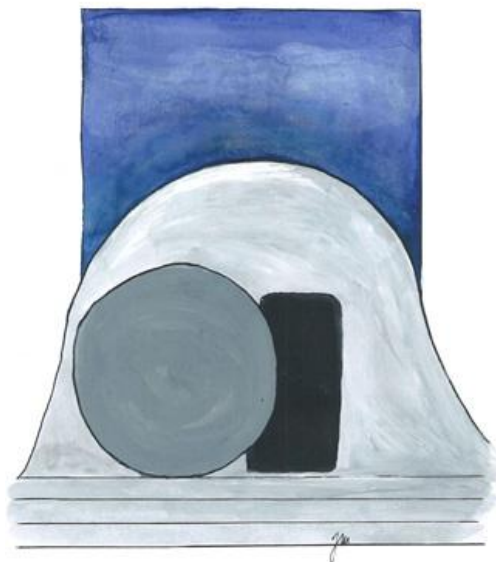
Slavka Srnišová: Nádej, posilnenie viery a hlavne neskutočnú bázeň pred Pánom Bohom a Jeho mocou. A mne vždy na myseľ príde J 3,16, kde sa píše: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil.“

Lucia Lukáčová: Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša Krista je pre mňa najkrajšia pravda o skutočnosti Božej lásky ku mne. O Jeho absolútnom triumfe nad všetkým, o Jeho veľkosti a neobmedzenosti.

Dana Henželová: Pre mňa znamená úplne odovzdanie sa viere v dôvere. Tiež, že koniec znamená začiatok. Čo iní vidia ako smrť človeka, je vlastne začiatok nového života. Aby sme našli spasenie vo večnosti.

Rastislav Boško: To, že Kristus vstal po svojej smrti, je Božie dielo.

Dáva svojmu Synovi silu víťaziť nad smrťou, aby aj nám ponúkol podiel. Je to znakom spasenia, ktoré si nezaslúžime, a je to našou nádejou. Počas Veľkej noci si to o to viac uvedomujem, keď mi ubúda síl. Avšak, plynie z toho radosť, pretože v nádeji sa aj ľahšie umiera, v nádeji sa aj ľahšie pracuje, aj žije. Kristus každému túto nádej ponúkol.

Otázky do ankety pripravil:

Ivan Lukáč

zborový farár,
šéfredaktor

Evanjelického Slova

KALENDÁRIUM CIRKEVNÉHO ZBORU

Apríl 2026

- 10.4. **Pracovné zasadnutie Vnútromisijného výboru CZ**
stretnutie spojené so zasadnutím redakčnej rady
zborového časopisu Evanjelické Slovo
- 19.4. **Služby Božie - 2. Nedeľa po Veľkej noci**
skúška konfirmácie
- 26.4. **Slávnostné Služby Božie - 3. Nedeľa po Veľkej noci**
Konfirmácia 2026

Máj 2026

- 17.5. **Služby Božie s hosťom - Nedeľa po Vstúpení**
kazateľ: Ing. Mikuláš Lipták, riaditeľ kresťanského vydavateľ-
stva ViViT s. r. o., Kežmarok
- 24.5. **Služby Božie s posvätením nových bohoslužobných nádob
- 1. Slávnosť svätodušná**
kazateľ: Mgr. Ján Hroboň, biskup ZD ECAV na Slovensku
- 31.5. **Služby Božie - Slávnosť Svätej Trojice**
filiálka Zelené

Jún 2026

- 1.6. **Služby Božie - 1. Nedeľa po Svätej Trojici**
filiálka Slaná Lehota
- 14.6. **Služby Božie - 2. Nedeľa po Svätej Trojici**
filiálka Zelené
- 28.6. **Zborový deň so spoločným obedom vo farskej záhrade**
podujatie konané v rámci Roka slúžiacej Cirkvi

ZO ŽIVOTA NÁŠHO CIRKEVNÉHO ZBORU

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov 2026

V dňoch 18. - 25. januára už tradične na Slovensku prebiehal Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Jeho cieľom bolo stretnúť sa s veriacimi iných tradícií, spoločne sa modliť, spievať piesne, počúvať Božie slovo a vydať svedectvo o tom, že viera v Pána Ježiša je to, čo nás, naprieč rozdielnosťami, spája. Ďakujeme Pánu Bohu, že aj tento rok sme v spolupráci s farnosťou sv. Cyrila a Metoda mohli pripraviť dve ekumenické bohoslužby. Ďakujeme tým, ktorí svojou účasťou podporili toto dobré dielo a prispeli tak k šíreniu ekumenickej spolupráce.

Výročný zborový konvent

V nedeľu 25. januára bezprostredne po Službách Božích prebehol výročný zborový konvent, ktorý bol spojený s voľbami predsedu revíznej komisie nášho cirkevného zboru a seniora Novohradského seniorátu ECAV na Slovensku. Ďakujeme Pánu Bohu za jeho pokojný priebeh.

Národný týždeň manželstva

V nedeľu 15. februára pri príležitosti ukončenia Národného týždňa manželstva v rámci Služieb Božích prijali osobitné požehnanie pred oltára manželské páry a povzbudenie k vzájomnej láske bez podmienok. Sme nesmierne vďační Pánu Bohu za Jeho lásku v Pánovi Ježišovi, ktorou smieme milovať svojich, ktorých nám On daroval.

Beseda s Marekom Szabóom

Streda, 25. február, patrila slovu, hudbe a vzácnym stretnutiam. V kostole v Zelenom sme privítali nášho rodáka, evanjelického a. v. farára z cirkevného zboru Príbovce, Mareka Szabóa, ktorý nám predstavil svoje nové literárne dielo s názvom „Kukučky“.

Autorské čítanie vnieslo do priestoru chrámu hlboké myšlienky, ktoré jemne podfarbila svojím hudobným sprievodom Stelka Szabóová. Bol to čas stíšenia, ale aj inšpiratívnych rozhovorov. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli, zapojili sa do diskusie a podporili autora kúpou jeho knižky.

Svetový deň modlitieb 2026

V piatok 6. marca sa v našom kostole konala bohoslužba pri príležitosti Svetového dňa modlitieb na tému: „Podťe ku mne... Ja vám dám odpočinúť.“ (Mt 11) Tohtoročný materiál a texty modlitieb pripravili kresťanské ženy z Nigérie, ktorým je venovaná finančná zbierka v rámci projektu pomoci.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a ktorí prišli spoločne prežiť tento požehnaný čas.

Pašie 2026

Počas pôstneho obdobia sme v kostole spoločne počúvali pašie - biblické texty, ktoré nás viedli k udalostiam utrpenia a smrti Pána Ježiša Krista. Ďakujeme všetkým sestrám a bratom, ktorí sa do tejto služby ochotne zapojili a prispeli tak k dôstojnému prežitiu tejto hlbokej a posvätnnej chvíle.

VEČERA PÁNOVA V DOMÁCNOSTI

Milé sestry a milí bratia,
všetci túžime po duchovnej rovnováhe a vnútornom pokoji v našom každodennom živote. Keď nás však zaťažujú starosti, zdravotné problémy, pocit odlúčenia alebo samoty, hľadanie tejto harmónie sa stáva vskutku náročným.

Večera Pánova predstavuje vzácnu príležitosť na obnovu našej duchovnej sily a spoločenstva s Pánom Bohom. Uvedomujeme si, že mnohí z vás nemôžu osobne prichádzať na Služby Božie kvôli zdravotným ťažkostiam alebo iným obmedzeniam.

Preto **vám s radosťou ponúkame možnosť prijať Večeru Pánovu priamo vo vašom domácom prostredí**. Ak pociťujete túžbu po tejto sviatosti, ale nemôžete sa zúčastniť spoločných zhromaždení v chráme, neváhajte nás kontaktovať. S úctou a láskou vás navštívime, aby sme spolu mohli prežiť chvíle duchovného občerstvenia a Božej blízkosti.

VÝZVA PRE ČITATEĽOV

Milé sestry a milí bratia, milí priatelia.

Pokiaľ by ste mali záujem o nové, ale aj staršie čísla nášho zborového časopisu v tlačenej podobe, dajte nám to, prosíme, vedieť.

Cena jedného čísla sú 3 €.

Časopis je zadarmo k dispozícii v elektronickej podobe na stránke www.ecavpoltar.sk (aj archívne čísla).

Nakoľko náklady na vydávanie nášho zborového časopisu sú stále vyššie, chceme Vás poprosiť o **Vaše milodary**. Ak Vám to Pán Boh dá na srdce, budeme Vám vďační. Môžete tak urobiť zaslaním dobrovoľnej finančnej čiastky na náš zborový účet: **SK68 0900 0000 0000 5932 7956** s poznámkou: „**Milodar na Evanjelické Slovo**“ alebo jej darovaním priamo vo farskom úrade. Ďakujeme!

redakcia Evanjelického Slova

Evanjelické Slovo

Občasník Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Poltár vychádza nepravidelne a slúži pre vnútromisijné potreby nášho cirkevného zboru. **Cena 3 €.**

Redakčná rada:

Šéfredaktor: ThDr. Ivan Lukáč

Členovia: Ing. Ľubomír Zán
Mgr. Lucia Lukáčová
Bc. Slavka Srnišová
Dana Henželová
Rastislav Boško

Jazyková úprava: Mgr. Adriana Bošková

Kontakt:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár
IČO: 31932983, DIČ: 2021238769
poltar@ecav.sk, www.ecavpoltar.sk

Vydáva:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Poltár
Obrancov mieru 163/26
987 01 Poltár

